

směrem pádu. Ranní vaječina s čerstvým chlebem byla vykoupena Tetkovým dvouhodinovým trekem do vyjedeného krámu, vaječina byla znamenitá, dá se říct nejlepší snídaně. Ten den jsme ještě stihli koupání, navštívili jsme rozsáhlý systém opevnění u Odolova a překvapivě naše kroky vedly okolo věžnice, kde jsme vzbudili poměrně velký zájem. Naše pocity z tohoto setkání byli popravdě rozpačité. Ještě, že nás dělily mříže oken, tři ploty a mnoho ostatných drátů. Předposlední den jsme prošli babiččino údolí, okoupali jsme se ve Viktorčině splavu, nahlédli do mlýna a protáhli se zahradou Ratibořického zámku a došli až do kempu ležícího u přehrady Rozkoš. Zde jsme si rádně odpočali a to nejen spánkem, ale i dováděním na dětském hřišti. A masové kostičky s bramborem se staly nejlepším obědem putáku. Ani zpáteční cesta nebyla tak jednoduchá, jak by se mohlo zdát. Hned po zakoupení jízdenky jsme byli upozorněni, že na trati je nehoda a vlaky nejedou, ale že se to už řeší. No naštěstí jsme se nedali a tak jsme brzy naskočili do náhradního busu pak přestoupili do vlaku do Pardubic a tady jsme opravdu zabojovali a vynutili si povolení nastoupit do vlaku super city Pendolino, kterým jsme do Ostravy dojeli jen s malým půlhodinovým zpožděním. Během pěti sluncem prosluněných dnů jsme nachodili 70 kilometrů, poznali krásné kraje a prožili hodně veselých chvil.

27. - 29. 8. 2010 - Bouračka

Bourání táborové základny po menších peripetiích naštěstí proběhlo ve stanoveném termínu. A naše stálce z řad tatínků si tuto akci nenechali ujít. Za rodinu Maslonků svou sílu a rozvážnost poskytli tatínek Toník, přesnost a pečlivost byla zastoupena ze strany rodiny Malíků a to tatínkem Pétou, rodinu Taslerovic holek zastupoval odvahou jenž komentoval průpovědi nic není problém a obohacoval svým svěbytným humorem Aleš, rodinu Mráčků zastoupil Pěťa, který svými výkony a zastrašováním počasí zajistil polojasné a někdy i s podivem i slunečné počasí i když z jistých zdrojů dobře víme, že v tuto dobu pršelo snad všude kromě Černé (chce se mi napsat že děšť v předpovědích byl hlášen na všech frontách). A posledním

zástupcem dobře známým prostředí byl David jenž ochotně všem pomáhal. Za oddíl Průzkumník svou ruku k dílu přiložili Profa, Teta, Mirfil, Agent, Ap, Mihi, Ika a Martin. V tomto skvělém seskupení se podařilo zanechat po sobě pouze zelenou louku a krásně zazimovanou chatu.

Předběžný plán akcí pro rok 2010/2011

24. - 26. 9.	Sraz oddílů	25. - 27. 3.	Dvoudenka
2. 10.	Rodičovská	8. - 10. 4.	Dvoudenka
15. - 17. 10.	Dvoudenka	*21. - 25. 4.	Radčák nad 13 let
*27. - 31. 10.	Podzimní tábor Liberec	29. - 1.	Dvoudenka
6. 11.	Mafie vs. Policie	13. - 15. 5.	Stíny
19. - 21. 11.	Dvoudenka	27. - 29. 5.	Jarní turnaje
3. - 5. 12.	Mikulášská	10. - 12. 6.	Obelisk
17. - 19. 12.	Vánoční	17.- 19. 6.	Loukovaná
23.12.	Jmelí	24. - 26. 6.	Stavěčka s rodiči
27.12.	Výšlap i s rodiči	2.-16.7.	Letní Tábor 2011
8. 1.	Zimní sraz	?? 8.	Puták
21. - 23. 1.	Dvoudenka	??8.	Bouračka pouze pro rodiče
29. 1.	Regata	Akce budou průběžně aktualizovány, sledujte další výtisky Bumerangu!	
11. -13. 2.	Dvoudenka	Mnoho krásných chvil s oddílem přeje Vedení oddílu Průzkumník	
26. 2.	Jednodenka		
5. 3.	Country bál pro rodiče		
*6. - 12. 3.	Lyžák		

červenec - srpen 2010

Bumerang

OBČASNÍK - Turistického oddílu mládeže Průzkumník Ostrava

Savana kamarádi, prázdniny utekly jako voda, zažili jsme spolu hromadu legrace a je zde nový školní rok. Víím, že chození do školy nepatří mezi nejoblíbenější činnosti, ale zase tu máme pravidelné středeční schůzky a co víc, i víkendové výpravy. A to si myslím, že nám ten rok dostatečně zpříjemní, deset měsíců uteče jako voda a zas tu budou prázdniny a s nimi tábor a ... Když jsme u toho tábora tak prosím nezapomeňte, že kdo chce jet s námi, musí splnit 50% účasti na akcích (schůzky nepočítaje). Na jarní prázdniny opět chystáme lyžařský tábor. Protože je to akce za odměnu snažte se umístit do dvacátého místa v bodování jednotlivců. A když jsme u bodování jednotlivců, tak i letos každé dva měsíce čekají pro nejlepší z vás hodnotné ceny. Nováčky nejenže vítáme, ale přejeme jim hodně zdaru, legrace a nových kamarádů v našem turistáku Průzkumník.

25. - 27. 6. 2010 - Stavěčka s rodiči

Jsme rádi, že je stále hodně těch kteří se nezaleknou práce a s radostí přijedou přiložit ruku k dílu a tak i letos jsme ve velkém počtu vyrazili stavět tábor. Tentokrát většina zvolila vlak a pod vedením Pavla a Agentu dorazili až na tábor. Nezapomenutelným zážitkem z vlaku byl výstup postarší dámy (připomínající Saturninovu tetu Kateřinu), která polohlasně upozorňovala na děti, přitom byly skoro jako by tam ani nebyly.

No evidentně vstala tou nepravou nohou z postele, doufám že se tety Kateřiny nebudou množit. A co jsme zvládli?

Komando maminek a dětí pracovalo jako mravenečci, takže když táta vyvez mužské do dědiny nakládat podsady tak komando povleklo všechny molitany a vypletlo poličky do stanů. Profa vlastně ochočený Freddy Kruger vyráběl motorovou pilou do kuchyně masakrální díry - pry okna, ale rozhodně to tak ze začátku nevypadalo. Po tomto masakru nastoupily maminky a holky s úklidem. Firma Meki a spol. přestěhovala vše co bylo třeba, aby se mohlo v kuchyni začít klohnit i velké skříně plné jídla pluly místností jako tanečníci ve Star Dance. A když maminky zapíchly vařečky do hrnců začal Freddy obkládat štít novými deskami a tak poznaly jak se cítí červík ke kterému si datel snaží dostat. SSAP (stavební společnost AP) je firma která se se svými pracovníky zaměřila na modernizaci podsad a následnou montáž všech dalších součástí. ZSSPN (zahradní společnost svoboda pro nosy) zajistila hrabání a odvezení veškerého zbývajícího sena. Na táboře SSH (stavební společnost hrdobci) zajistili výkop vhodné jámy pro použitou stravu a následně přestěhovali naše starší latríny. Ostatní živnostníci sdružení do malých stavebních společností zpřístupnili a zlepšili koupání, vytvořili schůdky a následně zavezli stopy po staré kuchyni, zprovoznil táborový vodovodní řád, castingová agentura těch nejmenších zajistila dostatek prutů na opékání. Večer jsme pak strávili u ohně a společně debatovali o všem, co kdo nakous. V neděli jsme dostavěli stany, dokončili další stavby, uklidili a začali se těšit jak fajně odpočatí půjdeme v pondělí do práce. Srdečné díky všem, kteří pomohli.

3.-17. 7. 2010 - LT Čermná ve Slezsku

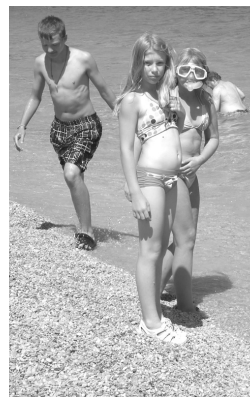
Popsat čtrnáct dní v pár řádcích snad ani nejde. Ale pár střípků se sem pokusíme natlačit.

Už ve vlaku jsme dostali pozvánky na přednášku o životě zlatokopů z údolí Yukonu. V kulturním domu jsme se dozvěděli vše o zlaté horečce, zlatě a první pomoci, bylo nám vysvětleno obchodování, šerif nás seznámil s místními zákony. Koukli jsme na film z života zlatokopů. A tak jsme pochopili, že dostat se mezi tyhlety drsnáky nebude tak snadné. Cestou do městečka Dawsonu jsme ještě byli podrobeni prohlídce jízdní policie a ta pečlivě zjišťovala jestli někdo nepašuje zakázané věci. V každé partě se našel člověk, který něco pašoval. Další dny jsme za naši práci získávali peníze, za ty jsme kupovali díly Claimů na kterých jsme těžili zlato. Tábor byl plný

očekávání co přinesou další dny. Od shánění dobytka přes zkoušky naší zručnosti, noční jízdy postavených vozidel a protože jsme byli zlatokopové opravdu šikovní, pochytili jsme i bandy zločinců, kteří se chtěli zmocnit našeho zlata. Tyto zlodějské tlupy měly podivné názvy jako kupříkladu banda Šamponků nebo Smrdutých kojetů - našťastí se podařilo všechny lapit a získat za ně tučnou odměnu. V průběhu našeho snažení zvelebovat město se vypotřebovaly zásoby peněz státních úředníků a nastoupil obchod nečistý jenž probíhal v podobě bojových her např. Pašování potravin. Nebo jindy naše město navštívila společnost Stopatrans s.r.o. hledající do svých řad kabaretní umělce a my jenž se ničeho nezalekne jsme jim připravili zajímavý program hudebně dramatický. Nejlépe bylo ohodnoceno vystoupení Bobrů. Jejich výhrou se měla stát plavba na lodi, jenž v stanovenou hodinu měli nastoupit na cestu kolem světa, jenže firma zmizla jako pára nad hrncem, ale našťastí nám zanechala vysvětlení o jejich krachu z finančních důvodů. Jindy jsme měli tu poctu se stát redaktory a dostat se do novin, každá skupina zpracovávala fotoseriál ze života zlatokopa. A opravdu to byla dílka povedená. V programu nechybělo ani noční přenocování. V naší blízkosti obcházel duch starého zlatokopa, který nám měl ukázat cestu do zlatokopecného ráje. Tábor byl zakončen výletem do pravého westernového městečka Šiklův mlýn, kde jsme si podle umístění družin a vytěženého zlata nakoupili praktické věci.

22.-31. 7. 2010 - Chorvatsko

Tři roky kolem nás proletěly jako vítr a my jsme se opět hlavně díky Ice a Profovi vrátili na místo činu – tedy do městečka Supetar na ostrově Brači v Chorvatsku. Tentokrát s námi jeli i někteří rodiče a dokonce jedno nemluvně a dva psi. Cesta autobusem byla dlouhá a strastiplná, ale když jsme k polednímu dorazili do

Splitu a nalodili se na trajekt, tak nám čerstvý větřík všechno vyfoukal z hlavy a my se mohli kochat mořem a jižní krajinou. Už tradičně jsme rozbili tábor v místním kempu a vyrazili k vodě. No a v duchu koupání, cachtání, potápění, opalování, připalování a Bangu se nesly téměř všechny dny strávené tady. Jednou jsme vyrazili na mola – měli jsme to štěstí (nebo smůlu?), že jsme se trefili do doby, kdy byly obrovské vlny – takže to byla zábava, ale zároveň to mnoho znás odneslo drobnými či většími odřeninami, protože vlny byly opravdu velké a kamení opravdu ostré. No ale rány vyštípala mořská voda a sluníčko a tak jsme mohli pokračovat dále. Zajeli jsme si taky na výlet – na Vidovu Goru, na krásnou pláž Zlatý Bol a taky na Lovrečanku. Po večerech bylo samozřejmostí vyrazit do městečka, přecpat se zmrzlinou a vybrakovat místní stánky s drobnými blbůstkama. Uběhlo to neuvěřitelně rychle a my najednou zase seděli na trajektu – tentokrát ale v opačném směru. Ve Splitu jsme ještě stihli projít nádherný Diokleciánův palác – monumentální památku z třetího století a taky trochu zmoknout no a už jsme se díky řidičům Petrovi a Pavlovi ubírali směr Ostrava.

20.-25. 8. 2010 - Putovní tábor v Adršpachu

Puták není akce pro každého, krom věku nad 12 let musí všichni účastníci mít i daleko více odvahy než ti, kteří nejedou. Není to odva ha nebát se, ale odvážit se překonat své obavy z nepohodlí a překonat svou lenost. Za tuto odvalu jsme byli všichni bohatě odměněni veselými zážitky a poznáním krásných míst naší vlasti. A jak to všechno bylo? V noci jsme vystoupili z vlaku na úpatí krásného kopce Ostaš. Krásný, nebo ošklivý - v

noci to je pouze kopec a tak jsme záhy postavili stany a odebrali se nabrat síly na další den. Ráno nám Čičin domluvil úschovu batohů v místním občerstvení a tak jsme okruh skalním městem šli jen tak polehku. Pískovcové skalky a skály často připomínaly různá zvířata a lidi. Pak jsme cestou na západní okraj Teplických skal prošli kolem naší chalupy v Dědově. V místech, kde jsme chtěli spát byla obrovská ohrada. Když říkám obrovská tak tím myslím, že měla čtyři kilometry na délku a dva kilometry na šířku a krom toho, že jsme museli šlapat i když jsme už dávno nechtěli, tak značka která vedla do Janovic vedla napříč této ohrady. Byla již tma když jsme vstoupili za ohradníky a nebyli jsme tam sami. Všude kolem nás stáli velcí plnokrevní koně. S odvahou a odhodláním nám vlastním jsme přesvědčeni, že jim nebude vadit ani naše přítomnost, ani svit našich svítilen kráčeli cestičkou lemovanou kobylinci k Janovicím. Když jsme pod lesíkem na krásné louce shodily batohy, tak jsme se jen tak pro jistotu šli ještě prozhlédnout kolem a k našemu překvapení jsme ani zde nebyli sami. Kousíček opodál odpočívalo stádo krav a tak jsme opět nasadili batohy. Jenže značku jsme opustili pod vidinou této krásné louky a než jsme našli východ z ohrady tak jsme narazili ještě na jedno stádo koní. Jeden kůň se dokonce vydal našim směrem, patrně chtěl prozkoumat tak velké světlušky, ale to jsme nechtěli my a tak jsme mu svižnou chůzí utekli. Když jsme pak ráno znovu procházeli ohradou tak k našemu zklamání jsme už žádné koně ani krávy nepotkali. Brzy jsme vešli do Teplického skalního města a s hlavami nahoru koukali na ty obrovské pískovcové masivy. Úplně se nám tajil dech nad tou nádherou. Malebnou stezku jsme prošli do Adršpašských skal, které byly ještě krásnější a mimo mnoho jiných jsme viděli i Starostu se Strastnou, Koberec, nebo Milence. Noc jsme pak trávil s horolezci u altánů před vstupem do Adršpašského skalního města. Jen na rozdíl od horolezců v altánu jsme ve stanech nezmokli. Totiž bouřka která přišla v noci, by se dala srovnat s vodou vylívanou z kýblu a to jak množstvím, tak i vodorovným

